

عنوان مقاله:

بنیادهای مستحکم معماری سنتی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی استحکام بخشی ساختمانهای بنایی غیرمسلح و بناهای تاریخی (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

سعید فلاح فر - کارشناس ارشد مرمت بناهای تاریخی کارشناس امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد

خلاصه مقاله:

پیش از آنکه در جزئیات نظریه های استحکام بخشی و مقاوم سازی بناهای تاریخی دقت شود؛ لازم است پاسخ های مناسبی برای سؤالی مهمتر پیدا کرد. معماری سنتی چیست؟ آیا آنچه از مصالح سنتی و در بافت تاریخی شهر ساخته می شوند، مصداق معماری سنتی هستند؟ آیا به هر بنای کهنه ای می توان بنای تاریخی گفت؟ ابنیه ای که در طی عملیات حفاظت، مرمت و بازسازی دچار دگرگونی های بنیادی شده باشند، هنوز حامل تواناییها و ارزش های گذشته اند؟ آیا فرسودگی، تخریب تدریجی و ناگهانی و تغییرات کلی در معماری سنتی، جایگاه پذیرفته و از پیش شناخته شده ای دارد و اگر آری، چه تمهیداتی برای مقابله با آن فرض میشده است؟ اگر دو دوره مجزای معماری سنتی و معماری مدرن را بپذیریم، نظریات تحلیلی و تجارب آزمایشگاهی پیشتر نشان داده بود که ساخت و سازهایی در حفاصل این دو و به تعبیری عمارات معماری دوره گذار بیشگذار بیش از دو گونه دیگر در معرض آسیبها و بلایای طبیعی هستند. مجموعه ای که از کیفیت و تواناییهای هر دو دوره محروم مانده اند. به نظر می رسد زلزله 5 دی ماه 1382 در شهر بم نیز این فرضیه را به خوبی ثابت کرده است. تخریب در بناهای سنتی بیش از هر عامل دیگری نسبت مستقیم با میزان دخالت های غیراصولی دارد. این تغیی رات عمدتاً به دور از شناخت کامل روح و شگرد معماری سنتی و البته از طرفی بدون رعایت ضوابط فنی مدرن و توسط کسانی انجام می شود که به هی چیک از این دو مقوله و یا ارتباط متقابل این دو با هم وقوف و آشنایی کامل ندارند.

کلمات کلیدی:

معماری سنتی- ابنیه تاریخی- مرمت- استحکام بخشی- احیاء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/3986>

